

Szerkesztési iroda:

Főtér takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová e lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:

Rényi Lipót könyvnyomdai irodája

(Főtér 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünneppnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 12 frt 40 kr	Egész évre . . . 15 frt 60 kr.
Fél évre . . . 6 „ 20 „	Fél évre . . . 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetések díja: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujr számított. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdíj külön 30 ujr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujr.

Arad, július 24.

(K.) A legfontosabb s a legérdekesítőbb kérdés most az: A vasárnap megkötött fegyvernyugvás fegyverszüneté s illetőleg békévé fog-e alakulni, vagy pedig pénteken délután ismét az öldöklő ágyúk kezdenek a helyzet fölött uralkodni?

Már lapunk tegnapi számában irtuk, hogy Bécsben két párt létezik, az egyik, mely majdnem minden áron a békét akarja, a másik a háború folytatását szorgalmazza. E tény több oldalról megerősített. A pesti „Lloyd“ bécsi tudósítója, megemlítvén e két párt létezését, ezekről következőleg ír: Az egyik párt, hangsúlyozván, hogy a hadsereg most már Bécs körül van központosítva, kitűnően van szervezve s alig legyőzhető állomásokat foglal el, míg az ellenség, iszonyu nehézségekkel küzdve, el van bágyasztva s nyugalmat óhajt, — minden fegyverszünetet ellenez, annál inkább, mert ezt valószínűleg a béke követné, a hadseregnek pedig éppen most van kilátása a kölcsönt visszaadni s a königgrätzi csorbát kiköszörölni. A másik párt, s ebben vannak a miniszterium irányadó tagjai, a poroszokkal megkötendő béke mellett nyilatkozik, annál inkább, mert, ugy mondják, a porosz program Ausztriára nézve még kedvező is lehet. A német szövetség, — így okoskodnak ezek, — már visszavonhatatlanul fel van oszolva. És Poroszország csak azt kívánja, hogy Németországot egész a Majnavonalig az ő uralma alatt egyesítse. A délnémet államokkal, melyek bekebelezése Poroszországba lehetetlen, Ausztria új délnémet szövetséget alakíthatna, mely reá nézve előnyösebbé válhatnék, mint a béna frankfurti szövetséggyűlés. — A háborút a katonai párt akarja, a békét inkább a politikai párt.

A bécsi lapok között a katonai közlönyök, mint a „Kamerad“, aztán leghevesebben az „Ost. D. Post“ szorgalmazzák a háború folytatását. Ezen utóbbi lap következőleg okoskodik: Van-e egyének, kik a mostani körülmények között minden áron a békét óhajtják. De vannak mások, kik a veszteséget még nem tartják bevezetett ténynek, kik visszahódítani remélik, a mi eddig elveszett. Kinek szíve helyén van, ugymond, annak ez utóbbiakkal kell tartania. Ha a dunai hadsereg oly gyenge, hogy semmi kilátása nem lehet a sikerre, akkor, de csak akkor hajtsa oda Ausztria fejét a nyaktól alá. De a nevezett lap tekintélyes egyénektől hallja, hogy az ausztriai hadsereg még oly harczedett, hogy jobbra fordulást idézhet elő.

A fegyverszünet egyszersmind a béke! kiált föl az „Ost. Post“. De a béke, mely e pillanatban, Ausztriának Németországból kizárásával köttenék, a következőkkel lenne kapcsolatban: Az ausztriai öszbirodalmi érzet meg volna törve; minden egyes néptörzs öntudata magasabbra emelkednék, mint azon tudat, hogy nagy birodalomhoz tartozik; a magyar, a cseh, a lengyel inkább, mint valaha, fog nemzeti büszkeségével föllépni, pedig joggal, mert e háborúban nem a magyar, a lengyel, a cseh győzött le, hanem csupán csak Ausztria.

Hanem a német, mely kitűnően hordá az ausztriai nevet, a német az egész birodalomban leválik s elszakad Németországtól, hova mindenkor tartozott; e németek elszigetelt állásukat csak fájdalommal fogják elviselni, s az „Ost. P.“ nem akarja azon lehetőségeket ecsetelni, melyeket ily állapot Ausztria német tartományaiban előidézhet. A Németországgal kapcsolat századok óta az ausztriai létel vörös fonalát képezi; vágják el e fonalat, akkor lesznek egyes országok, melyek, míg a meggyengített vonzerő tart, összefüggnek ugyan, de Ausztria, mint az a történet régi könyveiben van följegyezve, mint organice kifejlődött, többé nem fog lenni. Ily béke ránk tukmálható, de nem lesz tartós. Azon óráról fogva, melyben a békeszerződés aláíratnék, el-

kezdődne egyszersmind a titkos gondolatok s a csendes folytonos előkészületek új háborúra. Azért ajánlja a háború folytatását. — Így okoskodik Bécs egyik legolvasottabb lapja.

Könnyen ki lehet találnunk azon alapon dolgot, hova céloz az ily törekvés. Sokan nem tudják még elfelejteni Bach és Schmerling korát, melyek jelszava volt elfojtani Ausztriában az egyes népek történeti jogosultságát s egy egységes osztrák birodalmat alapítani, mely az osztrák nagynémetek gyámsága alatt állana. Igaza van az „Ost. Post“-nak, hogy a csehországi nagy vereségek tönkre tették az Ösz-Ausztria iránti bizalmat. De mi vezetett e vereségekre? Ezt kutatni nem akarja. Éppen az vezette Ausztriát Königrätz elé, hogy egy centralistikus osztrák államot törekedtek minden igazi érdek háttérbeszoritásával, szervezni. Nem Benedek vésztette el a csatát, hanem elvesztették Ausztria központosítói. E háború csak is az „Ost. Post“ nagynémetjeinek háboruja volt, más nemzetnek semmi sajátlagos érdeke nem volt abban, és, — megfordítva az „Ost. P.“ tételét, — ha e háborúban az ausztriai hadsereg mindenütt győzelmet is vívtak volna ki, és ha e győzelmek s a legelőnyösebb béke után folytatták volna a természetellenes centralizáló rendszert, e béke nem lett volna tartós, hanem a háború hosszabb rövidebb idő múlva ismét megújult volna s Ausztria ily alapokon soha meg nem szilárdulhatott volna, — ez a mi legmélyebb meggyőződésünk.

Visszatérve a béke és háború kérdésére, ugy látszik, — legalább az öt napi fegyvernyugvás megkötése azt tanusítja — a béke felé hajló párt van jelenleg tulsulyban a határozó hatalom előtt. A pesti „Lloyd“ bécsi tudósítója hiteltérdelem forrás után azt is állítja, hogy Deák Ferencz a legsürgetőbben ajánlotta a békét s egyszersmind javasolta, hogy gróf Andrassy Gyula az alakítandó magyar miniszterium elnökévé neveztesék ki. Nem tudjuk, mi igaz van ebben, de anynyi bizonyos, hogy akár béke leend, akár a háború folytatatik, a magyar kérdésben követendő politika határozó befolyással leend annak eredményére.

Arad, július 24.

— ö — Hogy Bécsben a magyar kérdéssel is élénken foglalkoznak, kétségtelennek látszik, de valljon az eddigi tapogatózó, bizalmatlankodó politika van-e még mindig tulsulyban, vagy a nemzet óhajátait végre tekintetbe kezdik-e venni, — erről semmi bizonyosat nem lehet mondani. Ugy látszik, a már annyiszor kárhözatosnak bizonyult experimantálás eszméjéről most sem tudnak lemondani. A „Wanderer“ beszéli, hogy hírek szerint a magyar miniszterium legközelebb kinevezetnének ugyan, de ebben nem volna nagy köszönet. Nem önálló magyar felelős miniszteriumot adnának, minőt a törvény s az ország egyhangú véleménye követel, s mely nélkül Magyarország soha kielégíthető nem lesz, hanem a kabinetbe annyi magyar minisztert nevezetnének ki, a hány nem magyar van ott. Nem elemazzuk az ily intézkedés felszégességét, csak megjegyezzük, hogy ez Schmerling rendszerétől alig különböznék, s Magyarországon éppen ily visszatetszést szülné, mint emez.

Arad, július 24.

A „P. N.“ mult vasárnapi számában „Tájékoztató“ czim alatt egy cikksort kezd meg, mely különös figyelemre méltó.

Ezen ünnepeyes, e komoly perczben, ugymond, mely szintugy lehet a béke kezdete, mint szélsend újabb vihar előtt, kétszeres szükségét érezzük annak, hogy tisztázzuk a helyzetet, hogy megmérjük a veszély erejét és terjedelmét, hogy kijelöljük a határokat, a meddig az áradat hullámai emelkedhetnek, s a szerint határozhasunk azon álláspont iránt, a melyet e válságban saját biztonságunk elfoglalni parancsol.

Akár a békével, akár a harc folytatásával álljunk szemközt, — így folytatja tovább, — Magyarország a, mely annyi áldozatot hozott a multban, s a melynek erköcsi és anyagi ereje a jövő tényezői közül ki nem hagyható, joga van követelnie: hogy a béke zöld asztala körül szintugy, mint ott, ahol a harc kockája újra elvettetik, meghallgattassék; joga van követelnie: hogy lételet, érdekeit minden körülmények közt számba vegyék, s ne te-

kintsék akaratlan helotának, a kinek joga és kötelessége ugyanegy: — elvérzeni másokért.

De nemcsak joga, egyszersmind kötelessége is e nemzetnek nyilatkoznia. A mely nemzet ily döntő körülmények közt ölbe tett kezekkel néma közönyt nézne a jövő elé, arról el lehetne mondani, hogy elvesztette nemzeti öntudatát, hogy lemondott önmagáról, s megérdemli, hogy idegen érdekek rabszolgája legyen.

Ez okból sürgettük a mult napokban a magyar parlamenti kormány alakítását: hogy ama fontos tanácskozásokban, a melyek a béke és harc kérdései felett döntenek, a magyar nemzet is képviselve legyen; hogy egy nemzet szava riaszsa fel a hatalom gyepöltartóit végzetes ábrándjaikból, és — ha kell visszartsa őket, még mielőtt ama meredek lejtőre ereszkednének, a melyen többé megállapodni nem lehet; s hogy viszont az esetben, ha ama tanácskozások újabb harcra adnának jelt, a nemzetben gyökeret verhesen azon meggyőződés, minél kitartó lelkesedést és önfeláldozást remélni a képtelenségek közé tartozik, miszerint a küzdelem célját a nemzetnek oly életérdeke képezi, a melyet vagy minden áron megvédenie, vagy a melyért becsülettel meghalnia kell. De e hit, e meggyőződés a nemzetben csak ugy kaphat lábra, ha azok, a kiknek szavuk a béke és harc kérdése felett határoz, ha azok, a kik netalán a harc véres lobogóját kitűznék, a nemzet bizalmát bírják; e bizalomnak szilárd alapot ismét csak azon tudat kölcsönözhet, hogy azok, a kik a nemzet számára a követendő irányt kijelölik, ezt alapos megfontolás után tevék, s arról a nemzetnek számolni fognak.

Mivel azonban bizalmunk a kormányhatalom mostani vezetői iránt, nyílt fájdalommal valljuk be, oly mélyen megrendült, hogy tőle azt, miszerint egy felelős magyar parlamenti kormánynak utat törve és helyet engedve, a nemzeti érzület hü tolmácsolását s nemzeti érdekeink erőteljes képviselést és védelmét e válságos napokban lehetővé tegye, többé nem várjuk, nincs egyéb hátra, mint hogy e szerepet a közvéleménynek ez idő szerint egyetlen organuma, a napi sajtó vegye át.

Mi az tehát, a mi ez óriási küzdelmek közt kockán forog? Meddig nőhet az események árja? Mennyiben fenyegettetnek általa hazánk életérdekei? És ezen érdekek szempontjából hol van számunkra a béke, hol az élethálharc határvonala? — Izgatott lelkünk e kérdések ostromhadával áll e pillanatban szemközt, s a közagodalomnak tartozunk, hogy ezek iránti szerény nézeteinket a jövő számban elmondjuk.

A csatateréről.

Az ötnapi fegyverszünet csak arra szolgáland a két szembenálló seregnél, hogy minél több erősítéseket vonjanak magukhoz. Különben a poroszok már eddig elbevonultak fő támadási vonalaikba s a Duna melletti csapataikat 340,000 emberre emelték. Miként Csehországban, ugy Morva és Alsóausztriában is a poroszok minden fontosabb helyek megszállása s a veszélyesebbek kikerülésével a legelőnyösebb helyismeretet tanusítják.

Több oldalról egyhangulag erősítik, hogy a poroszok Bécs és Komárom közt szándékoznak átkelni a Dunán. Főczéljuk lenne ezzel az osztrákok erős állását Florisdorf mellett megkerülni, s Bécsét hátban támadni. Ha átkelésük Pozsony, Fischamend, vagy valamely más Bécs és Pozsony közt levő ponton sikerülne, ugy a Bécs mellett összpontosított császári hadsereg Magyarországtól, a hadsereg tulajdonképeni támpontjától elszakítva lenne. A cs. hadseregnek Stíriába kellene visszavonulnia, s legelőnyösebb még a Fertőtava délnek vezető útján érhetne déli Magyarországra. Ily helyzet a cs. hadseregre nézve minden tekintetben kedvezőtlen lenne. Nem déli Magyarországon van azon pont, honnan az ellen az országból ismét kiűzhetnék. E pont csak Komárom vagy Bécs. A Bécs melletti állás azonban kívánja, hogy a cs. hadsereg az ellenség sikerült átkelése esetében a német-osztrák tartományokra támaszkodhassék, de ekkor a Duna déli partján is megerősítve kellene lennie, s az nem történt meg. De más pont sincs a Dunánál fölfelé, mely Bécs föladatát pótolni bírna. Ha Enns megerősítve lenne, mely például hadtanilag is, egy megerősített táborra alkalmas volna, ugy a cs. hadsereg e portról Csehországot, hol még minden vár birtokában van, visszahódíthatná, s a poroszok, ha még tovább is a Duna jobb partján tartózkodni szándékolnának, s legnagyobb zavarba jöhetnének. De fájdalom, Enns nincs ily erődítéssel ellátva. Az Ennshez hasonló fekvésű Lincz erődítményei korhadtak, s az újabb lövegek erejét ki nem állják. A nyugoti osztrák országok oldaláról tehát az ellen a Dunán sikerült átkelése után el nem üzhető. Ez csak a magyar oldal felől történhetik meg. Ezen szempont szerint a hadikormánytól eszközölt intézkedések kellőleg indokoltaknak tekinthetők. Ebből magyarázható ki az éjszakai hadsereg egy részének Ol-

müztből visszavonása, melynek a koronahg egy hadtesttel utánnyomul. Seregének többi hadtesteit, az összes porosz hadsereg esetleges visszavonulása fedezésére kellett Olmütz előtt hátrahagynia.

A porosz lapok azon kérdést tárgyalják, hogy vajon Bécs, mint egy császári nyilatkozat mondá, „nyitja-e” a várost? Ritka egyhangúsággal abban egyeznek meg, hogy azon esetben, ha a floridsdorfi sáncok szuronyal vétetnének be, a poroszok Bécsset rohammal bevett városnak tekintendik.

Valószínű, hogy a porosz hadseregnél egyes koleraesetek mutatkoztak, s hogy számosan betegek, de azon hír egyáltalában nem érdemel hitelt, mintha a porosz király kolérában meghalt volna. De ha még való is lenne e hír, az a dolgok menetén mitsem változtatna, mert a porosz koronaherczeg is csak királyi atyja politikáját folytatná.

Würzburg, jul. 21. A poroszok Groszhaubach mellett állnak, szemben a 8-ik hadtesttel.

Pilsen, jul. 21. Az ellenség Kollin, Kuttenberg, Csaszlau és Jenikaut megszállta. E helyeken át igen jelentékeny számú csapatok mennek e napokban Iglau felé. — Biztos hírek szerint sok porosz osztrák egyenruhát visel, hogy az osztrák előőröket Bécs mellett rászedjék. Átalában az ellenség igen sok osztrák s más különböző egyenruhák birtokában van.

Déli csatátér.

Garibaldi főhadiszállása július 19-én Storbán volt. Az utóbbi ütközetek Condino, valamint Val di Lidro megszállása által, az ampolai erőd kénytelen volt magát a szabadcsapatoknak föltétlenül megadni.

Florenz, július 20. Rovigoból jelentik, hogy az osztrákok Mestre mellett, a Paduából Trevisoba vezető uton sáncokat és ágyútelegeket állítanak föl.

A veronai várparancsnok a lakosoknak meghagyta magokat háromhavi élelemmel ellátni.

A Bellunótól Val Brentáig levő uton a hidak leromboltattak, hogy a Cadore-vel összeköttetést megakadályozzák. Az osztrákok Bellunot és Feltrét oda-hagyták.

Florenz, július 21. Következőt jelentenek hivatalosan Lissából 20-káról:

Miután az osztrák hajóhadosztály, mint jelentve volt, nem jelent meg, néhány páncélos hajónk tegnap este kioroszakolta a s.-giorgioi öbölbe a bemenetelt. Ma reggel kezdetett meg a kiszállítás, midőn öreink az ellenséges hajóhadat jelezték, mire az olasz hajóhad elébe indult. Lissa mellett csata fejlődött ki. Persano tengernagylobogóját az „Affondatore”-ra tűzte föl, melylyel az ellenség golyózápora közepette az osztrák hajóhadra vetette magát. Az admirálhajó hátrésze elromboltatott s más sérüléseket is szenvedett. A harc igen elkeseredett volt. Elvesztettük a „Re d'Italia” páncélhajót, melynek a csata elején az ellen rohamát kiállani kellett. A legénységet arról nagyobbára „Viktor Emanuel” fregatte vette át.

„Palestro” páncélágyunaszád tüzet fogott. A legénység és parancsnoka vonakodtak a hajót elhagyni, mely „Ejen a királyi”, „Eljen Italia” kiáltások között légbe roppant. Más hajó nem veszett el, sem az ellenség kezébe nem került.

A tengernagy megújítja a támadást az osztrák hajóhad ellen, mely Lesinába visszavonult, nem várva be hajóinkat. Az olasz hajóhad ura maradt a csatátérnek. Az ellenség súlyos veszteséget szenvedett.

Utolsó posta.

Bécs, július 23. A bécsi városi tanács Császár Ó Fölségéhez föliratot nyújtott be. Ó Fölsége elismerőleg nyilatkozott a tanács hódolatnyilatkozata fölött; mégis, a jelen körülmények között, a tanács nyilatkozatát csak mint egyes személyekét tekintheti. Császár Ó Fölsége legforróbb óhaját fejezte ki az alkormányosság mielőbbi életbeléptetése fölött, mindazáltal nem csak Bécs kívánalmi, hanem az összbirodalom szükségletei tekintetbe vételével.

Páris, jul. 23. A párisi börze-tudósítás szerint Ausztria elfogadja a porosz béketervezeteket. Az osztrák-porosz meghatalmazottak, a fegyverszünet érdemében leendő tárgyalásra a porosz főhadiszálláson összejöttek. Az olasz döntő felelet váratik. Boggio követ, hirszerint a lissai tengeri csatában elesett.

Páris, jul. 23. A vasárnapi Moniteur írja. Az olasz hajóhad a Lissánál szenvedett vereség után kénytelen volt Anconába visszatérni.

Berlin, jul. 23. A délnémet államok a Majnánál mintegy 130,000 főnyi hadsereget koncentrálnak; — a württembergi király — hirszerint — hadserege élére fog állani.

Vegyes tudósítások.

* Arad városa már teljesen kiállította önkényteseit.

* Tegnap déltáján ismét orkászertü szélvész kezdett dühöngeni, szerencse, hogy rövid ideig tartott. — A multkori szélvész a vidéken roppant kárt hozott. A fákát összetörölte, a háztetőket elhordta és sok egyéb rombolást tett.

* Mint halljuk, a tárnokmesternek az önkénytesek állítására vonatkozó utasításában az is foglaltatik, hogy azon katonakötelesek, kik a sorozások alkalmával nem jelentették s illetőleg a sorshuzás alól kivonták magukat, most köteleztethetnek is a katonáskodásra.

* Elek m. város, mint halljuk, 4000 forintot adott össze önkéntesei számára. Csak 7-et kell állítania.

* (A holttestek elégetése.) A gondolat, hogy a holttestek eltemetés helyett elégettessenek, újabb időkben ismételve felmerült. Nem lehet tagadni, hogy több fontos ok szól a holttestek elégetése mellett, mint ez már az ókorban a római és Germán népeknél szokásban volt, az eltemetés ellenében. S tekintetbe véve az esetek nagy számát, melyek a jelenlegi háboru csatáit ellepik, Gioppi tanár Paduában azon szerencsétlen áldozatok elégetését indítványozza, kik a becstűl mezején mulnak ki a hazáért. Késéghozhatlan — mondja erre az „Allg. Wr. Med. Ztg” — hogy államgazdászati, normalis és egészségügyi okok harcolnak a holttestek elégetése mellett. Maguk a háboru áldozataira nézve talán vigasztaló lenne ama gondolat, hogy hamaik a drága hátrahagyottak számára megmaradnak, míg most sok száz szerencsétlen bajtársukkal együtt temettetnek közös gödörbe, melyet mésszel takarnak el. A paduai orvos-tanár által újabban szőnyegre hozott eszme kétszeresen emberséges, ha meggondoljuk, hogy a rothadó holttestek mily veszedelmesek lehetnek a közegészségre nézve. A krimi hadjárat és Sebastopol elég szomorú példát nyujtanak e tekintetben.

Szabad királyi aradvárosi rajztanodának iparosai és műkedvelői által 1865/6-ki tanév alatt készített mintás zati tárgyak kiállítására f. é. júliushó 25. 26. és 27-ikén közönségre a városi tanoda rajzteremében reggeli 9-től 12-ig, délután 3-tól 6-ig ki vannak téve. A nagyérdemű közönség felkéri a kiállítást számos látogatással megtisztelni.

Az elemi tanoda igazgatósága.

Azon jótékony adományok jegyzéke, melyek a polgári bizottmánynál az Aradon ápolts beszülték javára tétettek:

Bettelheim Vilmos ivén folytatólag: Niedermayer Ádám tanuló 50 kr. Szöke Károly 3 ft. Stern Lipót 50 kr. Schönwald Róza 50 kr. Róth Ignác 50 kr. Heilman Borbála 50 kr. Réthy Lipót 3 ft. Novák L. István 1 ft. Lévy Katalin 50 kr. Wollner Ignác 1 ft. Cserepes Ferencz 5 ft. Russu János 2 ft. Náray Imre 5 ft. Mallár István 1 ft.

A kerületi pénzügyi igazgatóság gyűjtőívén 45 frt 20 kr.

Prinner Samu és Czizler A. ivén:

Sontagh Gyula 4 db ing és vászont tépsére. Faixné asszony 3/4 font tépést. Sarlot János 3 ft. Schmidt Josefa asszony 13 db compressnit, 2 db kendőt, 6 db brustflecken, 4 lat tépést és 1 ft. Traytler L. A. 1 akó bort

Jenko Antonia 100 db szivart és 3 ft. Jonás Dániel 1 ft. Szentpétery Antal 1 ft. Töltényi M. 1 ft. Kövér Márton 1 ft. Dulovics And. 5 ft. Dr. Köpf 5 ft. Varjassy János 3 ft. Elek István 2 ft. Krispin József 1 ft. N. N. 1 ft. Klee Emilia 1 ft. Klavivko Lajos 1 ft. Köppich József 1 forint. Takácsi Janka asszony 5 ft. Heeger Julia asszony 2 ft. Prohászka Nándor 3 ft. Havlicsek Ferencz 1 ft. Tabakovics János 1 ft. Guttmann Emilia asszony 5 ft. Eibeschtz E. J. 1 ft. Zinnauer 3 ft. Nachtnebel Mária 2 ft. N. N. 5 ft. Aknay Antal 1 ft. Braumiller János 1 ft. Eisele Ferencz 1 ft. Goldmann Samu 1 ft. N. N. 1 ft. Nagy József 2 frt. Eckstein György 1 frt. Nagy Sándor 6 darab ing. Michlbauer F. 50 kr. Szalay Emánuel 1 ft. Brunhuber F. 1 ft. Lustig Jakab 1 ft. Bescheschek Vilmos 1 ft. Ivackovics P. püspök 5 méltósága 10 ft. Kotsuba M. 1 forint. Stampfel Gy. 1 ft. Hubert János 5 ft. Breitrück Jyula 50 kr. Mahler József 5 ft. Barthl Venczel 50 kr. Michlbauer Anna 50 kr. Blassy Alajos 50 kr. Bánhidu Albert báró 10 ft. May K. 2 ft. Friedrich G. 1 ft. Czizler és fia 1 ft. Weil Gy. özvegye 1 ft. Heidenreich H. 40 kr. Tavasz Antal ügyvéd 10 ft. Maurer A. 60 kr. Duzsek F. 1 frt. Barbus 50 kr. Winkler János 1 ft. Gásza Károly 1 forint. Wischler János 1 ft. Müller F. 1 ft. Bonts Dóme 3 frt. Schwestern Ferencz 1 ft. özv. Popovicsné 1 ft. Riesz Otto 1 ft. Hoffmann Lörincz 2 ft. Szalay Károly 1 ft. Keller Terka asszony 3 ft. Hirschl Regina asszony 5 ft. Chorin Mathild 5 font czukrot. Wittich 1 ft. Pechmann fin. fő commiss. 2 ft. Ransburg Mór 100 db szivar, 1/2 font tépés, 1/4 akó ör. ménesi bor, 4 palaczk aszu, 10 palaczk Rajna bor. Csázy Amália 2 db fékető, 3 db ing, 6 db faschen, 3 db zsebkenő, 1 font tépést, 18 db compressen. Nagy Péter 1 ft. Gruber Károly 1 ft. Herczeg Dávid 50 kr. Harcsein János 1 ft. Roth Miklós 1 ft. Strommer Vitus 2 frt. Reiter Simon 2 font olaj mécsnek, 1 ft. Auerbach és Kozmata 5 ft. Kriegléder József 50 kr. Varga Ignác 2 ft. Hoffmann József 1 ft. Scheider József 2 ft. Priegl Eng. 2 ft. Kamenszky Péter 3 ft. Walter Samu 1 akó eczet. Wesely Ferencz 2 ft. Baruch D. 2 ft. Karner Károly 1 frt. Venczel István 1 ft. Hoschke Ferencz 1 ft. Goldmann Dávid B. 1 ft. Szálmann János 1 ft. ifj. Reck György 1 ft. Monti Fülöp 1 ft. Báth József 1 ft. Barthel Károly 5 ft. König Magnus 2 ft. Floresku Péter 1 ft. Román Miron 2 ft. ifjabb Steinitzer József 10 ft. Fischer Albert 1 ft. Hirschmann József, 50 db citrom, 6 palaczk liqueure, 1 palaczk szilvaszesz, 6 palaczk vörösbort, 100 db szivar. Tabajdy Károly 1 ft. Schöpkes Ther. 6 drb ing, 16 drb compressen, 6 db mellkötő, 1 pak tiszta tépés, 1 pak végyült tépés és 15 korszó borezet. Schoor Antonia 1 frt. Steinitzer W. mindegyik korháznak 1 akó bort Stein Mathilda (szül. Steinitzer) 9 üveg befőzöttet, 24 db zsebkenőt, 1 font tépést. Brohlich Henrik 1 ft. Zimmermann Ferencz 2 ft. Gruber Gyula 2 ft. Izsó István 1 ft. Müller János 1 forint. Chorin Emil, 100 drb szivar.

Meghaltak Aradon.

Belváros: Jul. 13. Magyar József, 4 hón., csizmad. f., göröcsök. Jul. 14. Mikolaj Alojzia, 33 é., ispánné tudóvész. Jul. 17. Brosch Josepha, 18 n., hivatalnok l., rángások. Jul. 18. Boga Mária 57 é., csizmadiané, gutaütés. Váci József 1 é., napsz. f., göröcsök.

Pernyáya: Jul. 13. Tornyánszki Eugenia, 60 é., földész, vizkór. Pap Róza, 5 hón., csizmad. l., göröcsök. Radács Róza, 14 n., asztalos l., göröcsök. Jul. 15. Zsiván Péter, 6 hón., napsz. f., agylob. Árva Ferencz, 6 hón., napsz. f., hasmenés. Mányucz Nikolaj, 2 hetes, földész f., idétlen. Jul. 16. Glikorka József, 36 é., napsz., torokvész. Jul. Boros János, 5 hón., dajka f., sorvadás. Jul. 18. Molnár Lázár, 3 hón., göröcsök. Jul. 19. Pichler Borbála, 7 hón., czipész l. sorvadás.

Sarkad: Jul. 13. Máncis Katalin, 29 é., kovácsné, gyermekágy. Domán Mária, 6 hón., cseléd l., göröcsök. Jul. 14. Viskán Ilona, 3 é., hajdu l., torokgyik. Barlangy Irma, 8 hón., pénzügyi hiv. l., göröcsök. Jul. 19. Máncis János, 14 n., kovács f., gyöngeség.

Marospart: Jul. 17. Weiszgerber Katalin, 1 n., paplancsináló l., idétlen.

Lapunk zártáig a távirati börze nem érkezett meg.

Felelős szerkesztő: Környei János.

H I R D E T É S E K.

500-1.3

221/1866.

498-2.3

Házeladás.

A főtérén 44. sz. alatt Heintz Ferencz örökösei tulajdonához tartozó bérthajtó ház szabad kézből eladó.

Bövebben értekezhetni ez iránt ugyanott Heintz Jozefa asszonyságnál.

1004/1866. törv.

499-1.3

Arverési hirdetés.

Ó-paulisi árvapénztár részére Krisán György özvegye Léna ellen 48 frt 47 kr. tőke és járuléka iránt Aradmegye tszéke 2724/1866. sz. a. kelt végzés folytán végrehajtást szenvedő tulajdonához tartozó paulisi 337. sz. a. beltelkes ház 105 ft b. cséreték kiküldetésével f. évi augusztus 17-én, másodzilleg f. évi szeptemberhó 21-ik napjának d. e. 9 órakor Paulis községében nyilvános árverés útján és pedig először becsáron vagy azon felül, másodzilleg becsáron alól is el fognak adni, az árverelő azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirótnál megtekinthetik. Radnán 30-ik június 1866.

Ladányi Lajos, végrehajtó bíró.

1005/1866. v.

501-1.3

Arverési hirdetés.

Alólirótt végrehajtó bíró által közhírré tétetik, miszerint Roth Mór szemlaki lakos részére Blau Salamon m.-pécskai kereskedőtől 4200 ft váltóbeli tőke s járuléka kiküldetésével lefoglalt különböző beltelki czikkék és hábitatorok f. évi júliushó 31. napján d. e. 9 órakor panaszolt lakásán tartandó nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett eladandó lesz. Mire is a venni szándékozik ezennel meghivatnak. Pécska júliushó 23-án 1866.

Popovics György, t. szolgabíró.

Arverési hirdetés.

A zarándi járás főszolgabíroság részéről Aradmegye tekintetes árvaszékeinek folyó évi ápril 19-én 2498. sz. a. kelt végzéséhez képest közhírré tétetik, miszerint néhai Tódor Onutz szintyei lakos hagyatékához tartozó szintyei 149. számú tjkönyvben örökhatáru és vele közös tulajdonos néhai Tódor Petru nevére két egyenlő részben felvett 135. számú beltelkes ház, 1/4 külállományu föld és 1339/24. h. r. sz. a. lévő fajás föld, becsülve összesen 220 a. é. f. f. évi augusztus 13-án először és amennyiben ekkor a becsáron felül ígért nem tétetnek f. évi szeptember 10-én másodsor mindenkor délelőtti 10 órakor Szintye községében nyilvános árverésen el fognak adni.

Az árverési feltételek e hivatalnál megtekinthetők lévén.

Kelt Erdőhegy július 14-én 1866. Köpf György, t. m. esküdt.

Épen most jelent meg és

246-13

BETTELHEIM TESTVÉREK könyvkereskedésében kapható:

Az 1848-1849-diki magyar hadjárat története. Irta Rüstorr. Két kötet ára 5 ft.

Mexico Miksa császárig. Finoman kötve ára 4 ft.

Bolond Miska költeményei. Kiadta Tóth Kálmán. Ára 1 ft o. é.

Hollandi utam. Különös tekintettel borüggyünkre. Irta Entz Ferencz. Ára 1 ft 50 kr.

Curtius görög nyelvtana. Fordította Kis Lajos. I. rész. Ára 1 ft.

Az egyetemes történelem főbb eseményei. Irta Zsivinszky Mihály. I. kötet. Ára 60 kr.

Buckingham herceg két esőka. Regény. 2 kötet ára 1 ft.

Juratusélet. Korrajz, irta Vas Gereben. Ára 3 ft.

Garibaldi. Történeti korrajz, irta Csete László. Ára 1 ft 40 kr.

A Balaton gözhajózás és annak befolyása. Ára 50 kr. o. é.